

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. Русе, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ПЪРВИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Черкезова

Членове: Николинка Чокоева
Милен П. Петров

като разгледа докладваното от Милен П. Петров Въззивно гражданско дело № 20224500500187 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 437 във връзка с чл. 435, ал.2, т.6 ГПК.

Образувано е по жалба на З. СТ. М. от гр.Русе против разпореждане на държавен съдебен изпълнител, с което е отказано прекратяването на изпълнителното производство по изп. дело № 14117/2021г. по описа на СИС при РРС. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалваното постановление, като се иска неговата отмяна.

Ответникът по жалбата ОС-Велико Търново, изразява становище за неоснователността ѝ. РС- Велико Търново не взема становище по жалбата.

В представените мотиви към обжалваното постановление, съдебният изпълнител излага становището си относно подадената жалба, като я счита за допустима и неоснователна.

Жалбата е подадена в срока по чл.436, ал.1 ГПК, от надлежна страна, при наличие на правен интерес и срещу подлежащо на обжалване действие, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

След преценка на събраните доказателства и като обсъди оплакванията, изложени в жалбата, Окръжният съд приема за установено следното:

Изпълнителното производство по изп. дело № 14117/2021г. по описа на СИС при РРС е образувано на 08.12.2021г. на осн.чл.264, ал.2 ЗСВ с акт за възлагане, издаден от РС-Велико Търново въз основа на изпълнителен лист срещу длъжника З. СТ. М. от гр.Русе, който е осъден да заплати на ОС-Велико Търново сумата от 15.00лв., а на РС- Велико

Търново-сумата от 5.00лв.

На 16.12.2021г., длъжникът по изпълнителното дело е поискал прекратяването му на осн.чл.433, ал.1, т.8 ГПК, позовавайки се на факта, че задължението било възникнало през 2017г. и предходното изп.дело за същото вземане било прекратено. ДСИ С.Н., с разпореждане от 17.12.2021г. е отказал да го прекрати, като е приел, че липсват основания за това.

Този извод на ДСИ се споделя изцяло от въззивната инстанция. Съгласно трайната съдебна практика срокът по чл.433, ал.1, т.8 ГПК е преклузивен, а не давностен, и започва да тече от последното същинско изпълнително действие по изпълнителното дело. Изтичането му води до прекратяване на започналото изпълнително производство по силата на закона/така е прекратено и предходното изп.д.№7043/2017г./ Прекратяването на изпълнителното производство обаче не води до погасяване на материалното право, поради което може да се започне ново изпълнително производство за същото вземане. Прекратяването на изпълнителното производство, ако не се дължи на несъществуване на изпълняемото право, не заличава ефекта на прекъсване на давността, породен от образуването на изпълнителното производство, а от прекратяването започва да тече нова давност. Вискателят може, докато давността не е изтекла/какъвто е и настоящия случай/, да започне нов изпълнителен процес за същото вземане, защото прекратяването на изпълнителния процес нито го погасява, нито обезсилва изпълнителното основание или изпълнителния лист. Предвид изложеното, не е налице основание за прекратяване на изпълнителното производство и отказът на ДСИ се явява законосъобразен.

В тежест на жалбоподателят са направите от ответника по жалбата деловодни разноси, но доказателства за такива няма.

Мотивиран така, Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на З. СТ. М. от гр.Русе, против разпореждане от 17.12.2021г. на ДСИ, с което е отказано прекратяването на изпълнителното производство по изп. дело № 14117/2021г. по описа на СИС при РРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____